



MAGNIFICAT

Pismo Parafii Matki B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 4(858) * 24.01.2021r. * do użytku wewnętrznego

Słowo Boże

1czytanie (Jon 3,1-5.10)

Pan przemówił do Jonasza po raz drugi tymi słowami: „Wstań, idź do Niniwy, wielkiego miasta, i głosź jej upomnienie, które Ja ci zlecam”. Jonasz wstał i poszedł do Niniwy, jak Pan powiedział. Niniwa była miastem bardzo rozległym - na trzy dni drogi. Począł więc Jonasz iść przez miasto jeden dzień drogi i wołał, i głosił: „Jeszcze czterdzieści dni, a Niniwa zostanie zburzona”. I uwierzyli mieszkańcy Niniwy Bogu, ogłosili post i oblekli się w wory od największego do najmniejszego. Zobaczył Bóg czyny ich, że odwrócili się od swojego

złego postępowania. I ulitował się Bóg nad niedolą, którą postanowił na nich sprowadzić, i nie zesłał jej.

2czytanie (1 Kor 7,29-31)

Mówię wam, bracia, czas jest krótki. Trzeba więc, aby ci, co mają żony, tak żyli, jakby byli nieżonaci, a ci, co płaczą, tak jakby nie płakali, ci zaś, co się radują, tak jakby się nie radowali; ci, co nabywają, jak gdyby nie posiadali; ci, co używają tego świata, tak jakby z niego nie korzystali. Przemija bowiem postać tego świata.

Ewangelia (Mk 1,14-20)

Gdy Jan został uwięziony, przyszedł Jezus do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”. Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. Jezus rzekł do nich: „Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi”. I natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim. Idąc nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni zostawili ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi i poszli za Nim.

Po chrzcie w Jordanie i pokonaniu pokus na pustyni, Pan Jezus kieruje się teraz do Galilei i pozostaje w Kafarnaum, miejscowości nad jeziorem Genezaret. Mieszkali tam rybacy, rolnicy i kupcy. Było to miejsce bardzo ruchliwe, w którym spotykali się Żydzi i poganie, osoby bardzo różnego pochodzenia. Przesłanie, które głosi nie jest skierowane do zamkniętej grupy osób podążających za nim, ale do wszystkich, do zwykłych ludzi, którzy żyją i angażują się w codzienne sprawy. W tym fragmencie Ewangelii, w którym Marek rozpoczyna opowieść o życiu publicznym Nauczyciela, są opisane w sposób syntetyczny dwie podstawowe cechy przesłania i działalności Jezusa.

Po pierwsze, przedstawia podsumowanie kluczowej zawartości swojego nauczania: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię!». Nawrócenie zakłada zmianę kierunku. Pociąga za sobą oddalenie się od grzechu, aby patrzeć prosto w stronę celu, do którego wszyscy jesteśmy wezwani, jakim jest szczęście w królestwie niebieskim. Ale jest także postawą odrzucenia wobec tego, co czyni się w sposób zwyczajowy, ale można to czynić lepiej, albo inaczej, w taki sposób, że przyniesie on więcej owoców. Kiedy słyszy się do wezwania Jezusa do nawrócenia, coś zaczyna się zmieniać we własnym życiu. Doświadczyli tego Szymon i Andrzej, Jakub i Jan.

Po drugie, zapraszając tych, którzy będą jego pierwszymi uczniami, aby za nim poszli, Jezus rozpoczyna działalność swojego Kościoła opartego na prostych i zwyczajnych ludziach, których ustanowi Apostołami. Nimi i ich następcami posłuży się, aby cały czas odnawiać powszechne wezwanie do nawrócenia i pokuty, które otwiera drogą do Królestwa Niebieskiego. Ci ludzie byli pochłonięci swoimi codziennymi zajęciami, byli rybakami, kiedy Jezus otwiera im horyzonty o których nie mieli pojęcia i oni chętnie poszli za nim. Aż do tego momentu ich praca polegała na zarzucaniu sieci, czyszczeniu ich, naprawianiu, tak, aby zawsze byli w dobrym stanie, sprzedawaniu ryb...Ale Pan pozwala im zobaczyć, że nie porzucając swojego zawodu, teraz czeka na nich innego rodzaju polów. Ich wielka przygoda zaczęła się od prostego spotkania,

pozornie przypadkowego. Od chwili w której otworzyli się na Jezusa i byli hojni, aby zmienić nawyki i rozpocząć wędrówkę za nim, także oni zaczęli bezpośrednio poznawać Mistrza. Nie powoływał ich, aby byli jedynie przekazicielami pewnej nauki, ale bliskimi przyjaciółmi i świadkami jego osoby. Poprzez ten haczyk, od tego momentu staną się rybakami ludzi. Ta scena powtarza się w życiu każdego z nas, jeśli, jak oni, usłyszymy jego wezwanie i podejmiemy decyzję, aby bezwarunkowo pójść za nim. (opusdei.org)

„Kościół miał zawsze we czci Pisma Boże, podobnie jak samo Ciało Pańskie, skoro zwłaszcza w Liturgii św. nie przestaje brać i podawać wiernym chleb żywota tak ze stołu słowa Bożego, jak i Ciała Chrystusowego. Zawsze uważał i uważa owe Pisma zgodnie z Tradycją świętą, za najwyższe prawo swej wiary, ponieważ natchnione przez Boga i raz na zawsze utrwalone na piśmie przekazują niezmiennie słowo samego Boga, a w wypowiedziach Proroków i Apostołów pozwala rozbrzmiewać głosowi Ducha Świętego. Trzeba więc, aby całe nauczanie kościelne, tak jak sama religia chrześcijańska, żywiło się i kierowało Pismem Świętym. Albowiem w księgach świętych Ojciec, który jest w niebie spotyka się miłościwie ze swymi dziećmi i prowadzi z nimi rozmowę. Tak wielka zaś tkwi w słowie Bożym moc i potęga, że jest ono dla Kościoła podporą i siłą żywotną, a dla synów Kościoła utwierdzeniem wiary, pokarmem duszy oraz źródłem czystym i stałym życia duchowego.” (Konstytucja o Bożym Objawieniu - Dei Verbum 21)

Mala Szkoła Modlitwy

*Modlitwa
Psalmami*

Ktoś trafnie nazwał modlitwę ODDECHEM WIARY. Już pierwsi chrześcijanie głęboko byli przekonani, że istnieje ścisły związek między WIARĄ I MODLITWĄ. Wiara kształtowała modlitwę, znajdowała swój wyraz w modlitwie, umacniała się w modlitwie. I na odwrót. Modlitwa była świadectwem wiary, wypływała z wiary, ubogacała wiarę. Była bowiem rozmową z Bogiem, w której On miał więcej do powiedzenia człowiekowi niż człowiek Jemu. (...) „Księga Psalmów” to zbiór stu pięćdziesięciu liturgicznych poetyckich modlitw – pieśni Izraela. Po hebrajsku nazywane są „Tehilim”, to znaczy „pieśni uwielbienia”, po grecku zaś – „psalmoi”, czyli „pieśni wykonywane przy dźwięku harfy” (por. OWLG 103). Same psalmy są bardzo różnorodne i wyrażają różne treści: możemy wśród nich znaleźć hymny na cześć Boga, modlitwy błagalne osobiste i zbiorowe, modlitwy ufności, psalmy dziękczynne osobiste i zbiorowe, psalmy królewskie, a także psalmy katechetyczne: historyczne i mądrościowe oraz psalmy liturgiczne. Jak naucza Katechizm Kościoła Katolickiego, „niezależnie od tego, czy chodzi o hymn pochwalny, czy o modlitwę w smutku lub o dziękczynienie, o błaganie osobiste czy wspólnotowe, o śpiew królewski lub pielgrzymi, czy o rozmyślanie mądrościowe, Psalmy są zwierciadłem przedziwnych dzieł Bożych w historii Jego ludu oraz sytuacji ludzkich przeżywanych przez Psalmistę” (KKK 2588). Zapisane przed wiekami słowa stają się najlepszym sposobem modlitwy Kościoła – zarówno w ubiegłych wiekach, jak i ludzi żyjących współcześnie: „Psalm może odzwierciedlać jakieś wydarzenie z przeszłości, odznacza się jednak taką prostotą, że jego słowami rzeczywiście mogą modlić się ludzie każdego stanu i wszystkich czasów” (KKK 2588). Psalmy to nie tylko słowa ludzkiej modlitwy: to najpierw natchnione przez Ducha Świętego słowo Boże: „Psałterz jest księgą, w której słowo Boże staje się modlitwą człowieka” (KKK 2587). Modlitwą nimi nazywamy modlitwą Kościoła, ponieważ „ta modlitwa jest nierozłącznie modlitwą osobistą i wspólnotową; dotyczy tych, którzy się modlą, a jednocześnie wszystkich ludzi” (KKK 2586). (ks. Kazimierz Radzik)

Zapraszamy parafian do wspólnej modlitwy o dary Bożej Dzieciny dla naszych domów, naszych rodzin w styczniowe niedziele i święta na dodatkowej Mszy Świętej o godz. 16.30. W czasie tych Eucharystii chcemy polecać mieszkańców:

- **24. 01 Niedziela** ul. Balicka, ul. Przy Młynówce, ul. Spiczakowa
- **31. 01 Niedziela** ul. Gradowa, ul. Godlewskiego, ul. Długoszowskiego, ul. Na Nowinach

Jan Paweł II

fragmenty Adhortacji *Familiaris Consortio* – O zadaniach rodziny chrześcijańskiej w świecie

Komunia małżeńska stanowi fundament, na którym powstaje szersza komunია rodziny, rodziców i dzieci, braci i siostr pomiędzy sobą, domowników i innych krewnych. (...) Miłość ozyswiająca stosunki międzyosobowe poszczególnych członków rodziny, stanowi siłę wewnętrzną, która kształtuje i wzmacnia komunię i wspólnotę rodzinną. Rodzina chrześcijańska jest też powołana do tego, by doświadczyła nowej i szczególnej komunii, która wzmacnia i doskonali komunię naturalną i ludzką. W rzeczywistości łaska Jezusa Chrystusa, „pierworodnego między wielu braćmi”, jest, przez swoją naturę i wewnętrzny dynamizm, „łaską braterstwa”, jak ją nazywa św. Tomasz z Akwinu. Duch Święty, udzielany poprzez sprawowanie sakramentów, jest żywym źródłem i niewyczerpanym pokarmem nadprzyrodzonej komunii, która gromadzi i wiąże wierzących z Chrystusem i między sobą w jedności Kościoła Bożego. Objawienie i właściwe urzeczywistnienie komunii kościelnej ma miejsce w rodzinie chrześcijańskiej, która również z tego powodu może i powinna nazywać się „Kościołem domowym”. Wszyscy członkowie rodziny, każdy wedle własnego daru, mają łaskę i odpowiedzialny obowiązek budowania dzień po dniu komunii osób, tworząc z rodziny „szkołę bogatszego człowieczeństwa”. Dokonuje się to poprzez łaskę i

miłość wobec dzieci, wobec chorych i starszych; poprzez wzajemną codzienną służbę wszystkich; poprzez dzielenie się dobrami, radościami i cierpieniami. Podstawowym czynnikiem w budowaniu takiej komunii jest wymiana wychowawcza między rodzicami i dziećmi, w której każdy daje i otrzymuje. (...) Dzieci, poprzez miłość, szacunek, posłuszeństwo dla rodziców wnoszą swój szczególny i niezastąpiony wkład w budowanie rodziny autentycznie ludzkiej i chrześcijańskiej. Zadanie to będzie ułatwione, jeśli rodzice będą wykonywać swoją niezbywalną władzę jako prawdziwą i właściwą „służbę”, czyli posługę podporządkowaną dobru ludzkiemu i chrześcijańskiemu dzieci, a w szczególności umożliwieniu im osiągnięcia prawdziwie odpowiedzialnej wolności, oraz jeśli rodzice zachowają żywą świadomość „daru”, który stale otrzymują w dzieciach. Komunია rodzinna może być zachowana i doskonalona jedynie w wielkim duchu ofiary. (...) W szczególności uczestnictwo w sakramencie pojednania i w uczcie jednego Ciała Chrystusa obdarza rodzinę chrześcijańską łaską i odpowiedzialnym zadaniem przezwycięzania wszelkich podziałów i dążenia do pełnej prawdy komunii, zamierzonej przez Boga, odpowiadając w ten sposób pragnieniu Pana, „aby wszyscy stanowili jedno”.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

- ◆ Z ustanowienie papieża Franciszka obchodzimy dzisiaj w kościele Niedzielę Słowa Bożego.
- ◆ Przypominamy o dodatkowej niedzielnej Mszy św. o godz. 16.30. ofiarowanej za parafian z poszczególnych ulic w ramach modlitwy i błogosławieństwa kołędowego.
- ◆ Do piątku Msza św. wieczorna odprawiana jest o godz. 16.00. Kancelaria czynna po Mszy św.
- ◆ We wtorek po Mszy św. wspólny różaniec.
- ◆ W środę zapraszamy na Mszę św. z Nowenną do MBNP.
- ◆ W czwartek 4. rocznica objęcia posługi biskupa archidiecezji krakowskiej przez księdza arcybiskupa Marka Jędraszewskiego.
- ◆ Nabożeństwo 40-godzinne poprzedzające Wielki Post, które było praktykowane w naszej parafii przez trzy kolejne niedziele zostaje przeniesione na trzy ostatnie dni przed Środą Popielcową.
- ◆ W tym tygodniu patrolują nam:
 - w poniedziałek 25 stycznia – **św. Paweł**, apostoł, świętujemy jego nawrócenie;
 - we wtorek 26 stycznia – **święci biskupi Tymoteusz i Tytus**, najbliżsi współpracownicy św. Pawła Apostoła;
 - w czwartek 28 stycznia – **św. Tomasz z Akwinu** (1225-1274), prezbiter i doktor Kościoła, jeden z najwybitniejszych filozofów i teologów w dziejach kultury europejskiej.

Wszystkim solenizantom i jubilatom tego tygodnia życzymy obfitości łask Bożych i opieki Matki Najświętszej na każdy dzień.

Błogosławienie niedzieli i zdrowego całego tygodnia

INTENCJE MSZALNE 24 – 31. 01. 2021r.

Niedziela Słowa Bożego 24.01.	7.30	+ Jan WĘGIEL (24.greg.)
	9.00	+ Anna SOŁTYS (<i>od Sióstr Służebniczek</i>)
	10.30	O bł. Boże dla Dawida z okazji chrztu (<i>od prababci</i>)
	12.00	Za Parafian – Sakrament Chrztu
	16.30	O bł. Boże i opiekę MBNP dla mieszkańców naszej parafii z: ul. Balicka, Przy Młynówce i Spiczakowa
	18.00	+ Katarzyna i Piotr GLANOWSCY, Władysława i Władysław GÓJ
Poniedziałek – 25.01.	7.00	+ Zofia PODGAJNY (<i>od rodz. Pytków</i>)
	16.00	+ Jan WĘGIEL (24.greg.)
Wtorek – 26.01.	7.00	+ Zofia PODAJNY (<i>od bratanków z Podkamycza</i>)
	16.00	+ Jan WĘGIEL (24.greg.)
Środa – 27.01.	7.00	+ Jan WĘGIEL (24.greg.)
	16.00	Intencje zbiorowe przez wstawiennictwo MBNP
Czwartek – 28.01.	7.00	+ Jan WĘGIEL (24.greg.)
	16.00	+ Anna SOŁTYS (<i>od Marii Pocięcha z Młynczysk</i>)
Piątek – 29.01.	7.00	+ Jan WĘGIEL (24.greg.)
	16.00	+ Zofia PODGAJNY (<i>od Zofii Sikorskiej</i>)
Sobota – 30.01.	7.00	+ Zofia PODGAJNY (<i>od I rej. ul. Kurozwęckiego</i>)
	18.00	+ Jan WĘGIEL (24.greg.)
Niedziela – 31.01.	7.30	+ Eugeniusz KLECZYŃSKI w 20 r. ś.
	9.00	+ Zofia PODGAJNY (<i>od II rej. ul. Kurozwęckiego</i>)
	10.30	+ Wojciech SUŁEK (<i>od żony z dziećmi</i>)
	12.00	Za Parafian
	16.30	O bł. Boże i opiekę MBNP dla mieszkańców naszej parafii z: ul. Gradowa, Na Nowinach i ul. Długoszowskiego
	18.00	+ Antoni BACZYŃSKI (<i>od siostry Pauliny z rodz.</i>)

Msze Święte w styczniu od poniedziałku do piątku o godz. 16.00

Parafia Rzymskokatolicka – Matki Bożej Nieustającej Pomocy

ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel. (12) 626 04 53, tel. kom. 729 491 093;

www.mydlniki.diecezja.pl; e-mail: parafia@mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedzielę i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; Msze Św. w dni powszednie: 7.00 i 18.00.

Numer Konta Bankowego Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921 ING Bank Śląski, oddział w Krakowie